

Kuva Marko Mastosaari

Vuonna 2003 perustetun Lines of Leavingin musiikki on useissa kirjoituksissa kategorisoitu crossover-rockin laatikkoon. Asenteellinen tiukentuminen ja entistä aggressiivisempi linja epäkohtiin tarttumisessa on alkanut näkyä myös musiikillisesti, vaikkei mistään hevistä voi vielä puhuaakaan.

Äänettömien äänitorvi

Lines of Leaving lataa sanoituksissaan tanakkaa yhteiskuntakritiikkiä.

Tamperelainen Lines of Leaving on aina perustamisestaan saakka satannut yhteiskunnallisesti kantaaottaviin sanoituksiin – musiikillista panostusta siltikään unohtamatta.

– Kyllä ihan alun alkujaan peruslähtökohta oli tehdä tappavan tehokasta musiikkia ja melodioita. Kuitenkin jo ensimmäistä oikeaa studiojulkaisua suunniteltaessa halusimme tehdä selväksi pesäeron nykyisiin manse- ja meikkikokareihin. Ja tuon jälkeen suunta on ollut selkeästi yhä kriittisempään ja sanomallisempaan sisältöön, kertoo yhtyeen kitaristi-laulaja ja sanoittaja-säveltäjä **Timo ”Nipa” Nyman**.

Lines of Leavingin ensimmäinen singlejulkaisu It’s Not About Us Anymore (2006) kertoo tarinaa asunnottomien kohtalosta. Julkaisusta tuli lopulta Suomen asunnottomien tukijärjestön, Vailla Vakinaista Asuntoa ry:n tukisingle.

– Asenteellisena lähtökoh-

tanamme on aina ollut yrittää toimia äänitorvena ihmisille, jotka eivät muuten saa ääntään kuuluviin.

Yhtyeen kriittinen linja on vuosien saatossa muovautunut jopa entistä pistävämmäksi ja kriittisemmäksi. Hyödyttömyyksiä tämä ei ole ollut, sillä muun muassa asunnottomien eteen tehty työ on aikaansaanut näkyviäkin tuloksia.

– Eduskuntavaalien alla ideoi-
mamme ja järjestämämme Kodittomien Varjoaaliit sai kansallista median huomiota ja mikä parasta: kaksi Varjoaaleissa kodittomien äänillä ”eduskuntaan menneitä” pääsivät kansanedustajiksi ihan oikeassakin eduskuntavaaleissa, Nyman iloitsee.

Vailla Vakinaista Asuntoa ry:n tueksi tehdyn työn lisäksi Lines of Leaving on ollut esiintymässä ja järjestämässä erilaisia tukikonsertteja muun muassa Unicefille ja Setalle.

– Tänä vuonna on lisäksi

suunnitteilla tukisinkku, jossa en tosin vielä voi sen enempiä paljastaa.

”Peruslähtökohta oli tehdä tappavan tehokasta musiikkia.”

Musiikki on hyvä vaikuttamiskeino

Timo Nymanin käsitys vaikuttamisesta pohjautuu freireläiseen näkemykseen.

– Vaikuttaminen lähtee siitä, että ihmisen täytyy uskoa olevansa itse vastuussa ja kykenevä muuttamaan maailmaansa. Jos katsoisimme aina sormien läpi vääryyttä ympärillämme vedoten siihen, että ”emme me sille mitään kuitenkaan voi”, niin polttaisimme vielä tänäkin päivänä tummatukkaisia naisia noitina roviolla. Eli kun ymmärretään vaikuttaminen asenteiden muokkaamisena, niin ymmärre-

tään myös se, miten musiikilla voi vaikuttaa, Nyman tähden-tää.

– Musiikilla on nykyteknologian avulla paljon helpompi vaikuttaa myös näin underground-tasolla, kun My Spacet ja Facebookit ovat lähes kaikkien käytössä

ilmaiseksi melkein joka maailman kolkassa. Pienillekin on tullut mahdollisuus saada ääntänsä kuuluviin musiikkibisneksessä.

Lines of Leavingin musiikki ja sanoma on otettu vastaan avoimin sylin. Viime kesänä julkaistu debyyttilevy Battle for Humanity on saanut useissa arvioissa ympäri maailman täysiä pisteitä tai yhtä vaille. Joukkoon mahtuu toki kyseenalaistajiaakin.

Yhtye keräsi aikoinaan kiinnostusta monien levy-yhtiöiden taholta, mutta bändin jäsenet päättivät hylätä tarjoukset ja julkaista levyn itse perustamansa yhtiön turvin. Näin he eliminoivat mahdollisuuden,

että levy-yhtiön taholta olisi rajoitettu heidän tekemisiään ja sanomisiaan.

– Emme halunneet lähteä tekemään kompromisseja ensimmäisellä levyllä, sillä juuri debyyttilevystä yhtye muistetaan ja se määrittää myös jatkon selviytymisen. Jo esituotantovaiheessa tajusimme, että kaltaisessamme musiikissa on parasta yrittää ensin pitää kaikki narut käsissä, ja jos se menee ihmisiltä yli hilseen, niin ainahan sitä voi jälkikäteen tehdä sen ”helpon” levyn.

Tänä vuonna Lines of Leaving on alkanut ensi kertaa organisoimaan myös ulkomaan kiertueita.

– Esimerkiksi kriitikoppalaute ulkomailta on ollut lähes poikkeuksetta parempaa kuin suomalaisilta, mikä on yleensä merkki siitä, että ei kannata liiaksi jäädä samoja pikkukuppiloita kiertelemään, Nyman arvelee.

Taru Oksanen